

overenskomst medfører, at afkastet af den pågældende fordring slet ikke kan beskattes her i landet.

Nr. 2

Efter de gældende regler i ligningslovens § 5 D skal renteindtægter og renteudgifter altid fordeles over den periode, de vedrører, når der skal beregnes lempelse for udenlandsk skat. Herved sikres, at de nedslagsberettigede udenlandske renteindtægter opgøres på nettobasis. Derimod fradrages stiftelsesprovisioner, engangspræmier og lignende i forfaldsåret, medmindre de overstiger 2,5 pct. af lånets hovedstol. Ved store lånearrangementer kan 2,5 pct. af lånets hovedstol, der straks kan fradrages, udgøre betydelige beløb. Ved at optage lånet den sidste dag i året kan for denne del opnås et brud på nettoprincippet, således at der i det efterfølgende år opnås nedslag på grundlag af et større beløb end den reelle nettoindtægt. Det foreslås derfor, at § 5 D udvides, således at alle stiftelsesprovisioner på lån, der vedrører udenlandske renteindtægter, altid fordeles over hele låneperioden.

Nr. 3

Den foreslåede § 5 F skal kun omfatte fradrag for udgifter vedrørende et lån, som er anvendt til optagelse af udenlandske fordringer, hvis afkast ikke kan beskattes her i landet.

Efter den foreslåede bestemmelse afskæres fradragsret for de samme udgifter, som er omfattet af den gældende bestemmelse i ligningslovens § 5 E om lån til erhvervelse af visse udenlandske aktier. Det medfører, at der ikke gives fradrag for renteudgifter, kurstab, stiftelsesprovisioner, løbende provisioner, præmier eller andre udgifter vedrørende lånet.

Som afkast af en udenlandsk fordring anses både renter og gevinster på fordringen, som er skattepligtige efter kursgevinstloven.

For at undgå, at bestemmelsen omgås ved at indskyde et eller flere selskaber mellem den danske skatteyder, som har optaget et lån, og den udenlandske skyldner, foreslås det i stk. 2, at reglen også finder anvendelse for udgifter til erhvervelse af aktier i et selskab, der direkte eller indirekte ejer fordringer, hvis afkast ikke kan beskattes som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Det er dog en betingelse, at selskabet i væsentlig omfang ejer de fordringer, som er omfattet af forslaget. Som udgangspunkt vil besiddelse af disse fordringer blive anset som væsentlig, hvis værdien heraf udgør omkring 25 pct. af selskabets samlede nettoformue (egenkapital). Ved opgørelsen af egenkapital

anvendes de regnskabsmæssige værdier og ikke de skattemæssige værdier.

§ 5 F gælder for udgifter vedrørende et lån til erhvervelse af fordringer på en udenlandsk skyldner. Det afgørende er, om en fremmed stat, Færøerne eller Grønland anses som kildestat for afkastet af fordringen efter reglerne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

En fremmed stat, Færøerne eller Grønland anses efter en dansk dobbeltbeskatningsoverenskomst typisk som kildestat, hvis skyldneren er hjemmehørende dér, eller hvis skyldneren er hjemmehørende i den fremmede stat, Færøerne eller Grønland i henhold til en dansk overenskomst, selvom skyldneren er hjemmehørende i Danmark i henhold til dansk lovgivning. Endelig anses en fremmed stat, Færøerne eller Grønland som kildestat, hvis skyldneren er hjemmehørende her i landet efter dansk skattelovgivning, men efter en dansk overenskomst har et fast driftssted eller et fast sted i den fremmede stat, Færøerne eller Grønland, hvortil fordringen er knyttet.

Bestemmelsen i § 5 F kan kun anvendes for renteudgifter af et lån, som klart er anvendt til direkte eller indirekte erhvervelse af udenlandske fordringer, eller som står i åbenbart misforhold til det kapitalbehov, som skyldnerens øvrige virksomhed betinger, jf. stk. 3. Opnåelse af usædvanlig kredit sidestilles med låneoptagelse. Efter stk. 4 kan fradragsbegrænsningen mod den skattepligtiges påstand kun gennemføres efter ligningsrådets nærmere bestemmelse. Der kan henvises til praksis vedrørende kursgevinstlovens § 7 A, aktieavancebeskatningslovens § 2 c samt ligningslovens § 5 E.

§ 2

Den foreslåede ny bestemmelse i kursgevinstlovens § 6 C går ud på, at der ikke gives fradrag for tab på en fordring, hvis den modsvarende renteindtægt eller kursgevinst på fordringen ikke kan medregnes ved opgørelsen af skattepligtig indkomst som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Dette gælder uanset de øvrige bestemmelser i kursgevinstloven om fradrag for tab. Den ny bestemmelse vil f.eks. medføre, at der ikke gives fradrag for tab ved indfrielse af en fordring, som er erhvervet til en kurs over pari, hvis en dobbeltbeskatningsoverenskomst medfører, at renter eller kursgevinster på fordringen ikke kan medregnes ved opgørelse af skattepligtig indkomst.

§ 3

Lovforslaget får virkning for udgifter og tab, der vedrører tiden efter den 30. november 1994. I forbin-